

IENA TRIVMPHANS

SERENISSIMO PRINCIPI

AC DOMINO

D N. IOANNI GVILIELMO

SAXONIAE, IVLIACI, CLIVIAE AC MONTIVM DVCI
LANDGRAVIO THVRINGIAE, MARCHIONI MISNIAE
PRINCIPI HENNEBERGIAE, COMITI IN MARCA
ET RAVENSPERG, DYNASTAE IN RAVENSTEIN

PRINCIPI CLEMENTISSIMO NOSTRO

A. D. XXIII FEBRVARII

MDCCCLXXXVIII

RECTORIS MAGNIFICENTISSIMI

ACADEMICA

SCEPTRA ET PURPURAM

LAETIS OMNIUM ACCLAMATIONIBVS

IN AEDE S. MICHAELIS

PRINCIPALI POMPA

SVSCIPIENTI

VOTIVO CARMINE

DESCRIPTA

OBSEQVIOQVE DEVOTISSIMO

EXHIBITA

A PRORECTORE ET PROFESSORIBVS

RELIQVIS.

I E N A E

LITTERIS NISIANIS.

A.

LENA TRIVIPHANIS

SERENISSIMO PRINCIPIS

AC DOMINO

DN JOHANNI GUILIELMO

SAXONIAE, IVIACI, CLIVIAE AC MONTIVM DVCI

LANDGRAVIO THIRINGIAE, MARCHIONI MESSIAE

PRINCIPALI HENNERGIAE, COMITI IN MARCA

ET RAVENSBERG, DYNASTAE IN RAVENSTEIN

PRINCIPALI CLEMENTISSIMO NOTRO

ANNO D. M. DC. LXXII FEBRUARII

die 10 IANVARII

RECTORIS MAGNIFICENTISSIMI

ACADEMIAE

SCIENTIAE ET PRAELECTORUM

IN HONOREM ACCLAMATIONIBVS

IN AEDIBVS MICHAELIS

PRINCIPALI FORA

SVSCIPIENTI

VOTIVO CARMINIBVS

DESCRIPTA

OPUSCULO REPERTISSIMO

EXHIBITA

A PROFESSORIBVS ET PRAELECTORIBVS

RECTORIBVS

LENAE

LITTERIS NISIANIS

Intermiffa diu repetit fua Cynthius arua,
diffundit radios, ac mitia tempora nobis
despondet, gelidasque niues, ac frigora pellit
fcythica, fuffultis quorum vaga molibus vnda
creuerat, & commune folum, non flumine mixtum
condiderat: fugiunt hæc omnia, luce ferena
cœlum implente: redit campis ac floribus æqua
tempeftas, humana patent ftudia atque labores,
pinguefcunt terræ, fundit fua gramina collis:
quælibet hinc vitam reparant prifcumque vigorem.

Exit in occurfum facrata cohors, pia vota
& cantus pafim vario certamine reddit.
O pergrata dies, o faufti fideris alma
progenies, tibi noftra falus, tibi noftra bonorum
fumma, per æternas tranfcribitur vndique grates.
Tu nobis præftas, quæ nunquam voce precantes
vel timidi prenfare, vel exfpectare valemus.
O prægrande decus, mufis venerabile lumen,
exoriere nouo splendore, dabisque probatum
palladiis fceptris ornamentum, dabis ampla
præmia cunctorum ftudiis, meritisque repones,
quæ fuadent leges, quæcunque requirit honeftas.
Ad tua confpicimus læti, tua culmina promti
adfectamur ouaturi, complexibus omnes
iungimur, & cultu placido testamur amorem,
quem pietas exprefit, & aura fauentis olympi,
in cuius medio refides, & noftra fecundo
adfpicis obtutu, nec inermis turbida sæcla
immittis, nec amica recufas otia mufis.

A 2

Dum

Dum certant alacres precibus votisque solutis
publica commendant, & euntes commoda spectant,
non lepidi bellatoris, non vindicis ægri,
sed quidquid laudis veræ, sed quidquid honoris
accipiet nomen, de cœlo visus Apollo
in terras properare, simulque refundere pacem,
Vos, ait, aduersæ remouere pericla potestis
fortunæ, stantes vos indulgentibus astris
excelsum Pindi faciles superare cacumen,
aut si participes rerum maiora velitis,
auspiciis nostris bona quæque referre valetis.

Aufugiunt pauido celeres horrore sorores
& sibi non constant, nisi protenus ecce dearum
proxima restiterit, vultuque habituque locuta
cœlesti: placeat vobis, iam causa peracta est,
nil deerit studiis, nil vestra morabitur ausa,
præsidis in numero diuorum ego sensa requiram,
ac responsa dabo, queis vix meliora putetis
sperari potuisse, quibusve euentus apertus.

His dictis abiit suspensa mente relinquens
conuentum sacratarum, nox humida mundum
occupat, ac fessum componit in æquore solem.
Nondum lucentes Aethræ radiantis ocelli
cessarant, rutilum tectis suffunditur aurum,
ac stipata venit famulis hesternæ dearum
alloquio suauis propius dignata pauentes
sic infit: superis gratum vos nomen habetis,
quod præclara exoptetis virtutis amore,
quod iunctis animisque fruente magna petatis.

Vos

Vos ex consensu felices, atque potentes
non frustra poscetis opem, non vana superbis
dona modis, non inuidiosa, nec ima premetis.
Sala fouet dominos, qui nunquam Marte fremente
discedunt statione sua, qui fortia facta
doctrinæ sociant, & vtrinque mouere triumphos
condidicere: nouis exemplis agmina ducunt,
barbarie victa cultissima sæcla recludunt.
Inter eos princeps, regum de sanguine cretus,
annis non adeo, propera virtute celebris,
delicium patriæ, natiua parentis imago
laudatur superis, cui fasces sanctior orbis
submittet. cuius posthac mirabitur æuum
ingenii dotes, ac quem coluisse iuuabit
depositum coeli, terrarum nobile pignus.
Vos hunc mortales studiis rebusque dicatum
præcellis, amplexibus atque fauentibus vna
votis, ad regni musarum scepra vocate.
Vester honos geminatus erit, vos certa feretis
munera, nec minus ampla patebit in arce Mineruæ
ad succurrendum vobisque probisque voluntas.
Venturus leuat iste graues curas, leuat omne
quod pacem lædit, furiis quod tela ministrat.
Ac velut æthereo flammans præfulget ab axe
phosphorus, obductisque polo micat altior astris
stellarumque choros ducit: sic præuius orbi
doctorum, regale iubar, sic fronte serena
adfundet lucem, meritis succedet auitis
culminibus, nec differet his moderamine sacro,

par æquo, par imperio, nec honoribus impar
sceptraferis, fama superabit & ordine rerum.
Huc celeres cursu, pedibusque huc ite frequentes,
arctius vnanimis coniungite vota precesque:
RECTOREM, prælustre decus, veneretur amanter
obsequiosa manus, collectaque turba sequatur,
qua graditur, festo circumferat omnia plausu.

Dixerat hæc pronis adstantibus, atque recessit
Pallas: conueniunt passim, fit concio læta,
cantatura modis variis, quæ diua recepit
ipsis: collaudant bonitatem & numen adorant,
cui se deberent, cui maxima quæque referrent
semper in acceptis, nec digna rependere cantu
possent: iam plena nostris pietate licere,
sacra sub vmbrosis rutæ componere siluis,
ac facili argutas impellere pollice chordas
exclamant: RECTORI aras Helicone sub ipso
constituunt, bifido rapidus qua vertice torrens
voluit inexhaustos per deuia rura liquores.

Singula, quæ capiunt, ad honora trahuntur in vrbe
ornamenta, quibus, vatium plaudente caterua,
accedunt strepitu molli citharæque lyræque,
ac quidquid fauet egregiis per numina coeptis:
dumque calent animi, repetunt sua gaudia musæ,
Phœbus in excelsis gratantes audit, & æquo
heroem cursu vehit ad delubra sororum,
exacturus opus, quod se fautore coortum
nuper, quod cunctis noua per spectacula gratum
esse velit: redeunt coetu, sua verba Camœnæ

mi-

miscet, nec satis eloquio nunc posse caueri
solicitaë quærunt, donec sententia fixa
omnibus adplaudit, non pluribus omina dici,
sed fas esse piis, operam deferre cuius,
qui præstans foret ingenio, quique ore disertus.

Prodiit in medium non infacundus, amictu
composito, Phœbi germen, vultuque decorus
nomine cunctorum demissa voce locutus:
Inclite dux patriæ, dulcissima gloria terræ,
gloria Saxoniae, permagni patris imago,
Aoniae splendor, quo principe fidera liquit
in valles nostras Astræa redux, sua Musis
munera largitur propius, volitatque per ora
mille virum, nubesque simul ventosque repellens.
Tu iam musarum imperiive capes sis habenas
cœlo pacato, TIBI se pandunt, per amœna
camporum, ad spectu viridi, iuga summa dearum
Parnassi, socio firmoque innexa Tonanti
federe, ne feriat, ne fulmine perdat amicas
ædes, aut rumpat præpes rata vincla cohortis
sacratæ: vulgus TIBI vix placuisse videtur,
auspicio meliore TVIS præludere cœptis
exoptas, animo sæcli felicitis amorem
induis, ac hominum laudas præstantia facta,
proponisque TIBI princeps, imitandaque sumis
Ipse, quibus proavi mandarunt nomen olympo.
Ostentas iuuenis, quæ non fecere parati
maiores, & vt hæc nobis didicisse probares,
non TVA præceptis constant, non pectore ab imo
spi-

spiritus hauritur, promte veniunt TIBI cuncta
in mentem, facilis patet impetus, atque
magnus ab æthereo nobis redit axe patronus.
En TIBI committunt pronæ sua sceptrâ sorores,
ac strata pedibus regni diadema salutant,
quo non candidius, quo non est maius in orbe
terrarum, doctis fastigia iussit habere,
quodque per infestos præstat solatia mundo
hostes, quo sine cæcutiunt & regna ruinis
proxima noscuntur, si tentent pellere nostras
& studiis spretis per martia signa ferantur.
Sis modo per clemens, ac respice vota benigne,
sic nunquam pietas, sic non innoxius ardor
destituet populum, deerunt nec præmia cælo.

His dictis humili circumflua turba susurro
excipit æqualem, lætus concursus ubique
fit, dociles animæ plaudunt, plausere Camcenæ
murmure iucundo, plaudit per compita passim
ædibus effusum magno ruit impete vulgus,
lætantumque sonant voces: ante omnia templis
festus honor cunctis indicitur, altaque thure
resperfo fumant altaria, quisque salutem
principis imperiique DEO commendat & optat:
o mihi tam longi maneat iam terminus ævi,
ut videam TIBI quem decernunt fata triumphum!

IENA TRIVMPHANS

SERENISSIMO PRINCIPI

AC DOMINO

D N. IOA

WILHELMO

SAXONIAE, IVL

NTIVM DVCI

LANDGRAVIO

ONI MISNIAE

PRINCIPI HE

I IN MARCA

ET RAVENSP

RAVENSTEIN

PRINCI

OSTRO

A. D.

ARI I

REC

SSIMI

LAETI

AM

IONIBVS

IS

SIMO

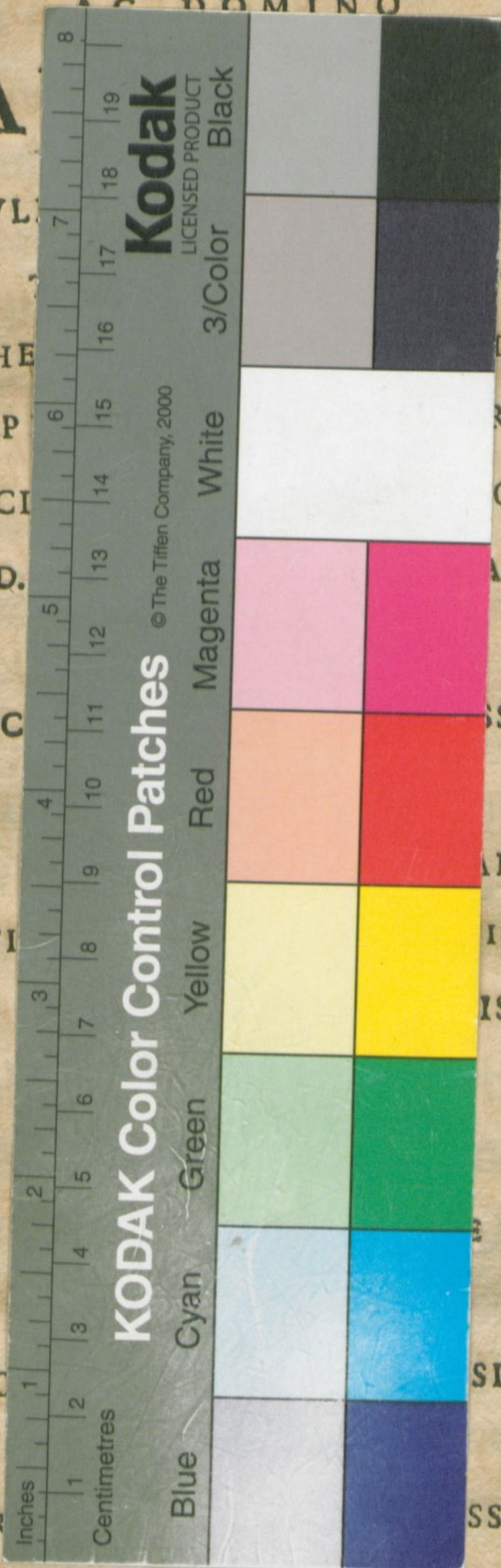
A PR

SSORIBVS

RELIQVIS.

I E N A E

LITTERIS NISIANIS.

A.

